

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ... أَمَّا بَعْدُ

برا و خوشکانی فرمانبهر له ههر فرمانگه یه کی
نهم ولاتهن، سلاو و رهمهت و بهره کتی خودای
گه وره تان لیبیت !

خوای گه وره ده فهرمویت (إِنَّا عَرَضْنَا
الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ
أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) الأحزاب (۷۲)

واته : به راستی ئیمه پیشنیاری هه لگرتنی
سپارده مان دا به ناسمانه کان و زهوی و چیاکان
، به لام هیچیان رازی نه بوون که هه لی بگرن و
لیبی ترسان ، که چی مروؤ (ئاده میزاد) نهو
راسپارده یه هه لگرت، به راستی مروؤ زور
سته مکار و نه زانه .

ههر بویه پیویسته توی فرمانبهری موسولمان
باش بزانی که نهو پیگه و فرمانگه یه کی که
کاری لی ده که یت، هه موو نه وانه
راسپارده یه کن به لای تووه ، وه بی گومان به
له وهی که خوای گه وره پرسپارت له باره وه
ده کات له روژی دوا ییدا، وه باش بزانه که
فرمانبهری موسولمانی نمونه یی نهو که سه یه
که هه همیشه هه ست به چاودیری خودای
گه وره ده کات له هه موو کاره کانیدا له پیش
نه وهی که هه ست به چاودیری به رپرس و
به رپوبه ره که ی بکات، وه ههر که سیک بهو
شیوه یه بیته نهوا بی گومان خوای گه وره
سهر که وتوی ده کات و کاره کانی بو فراهه م
و ناسان ده کات .

به راستی له روژگاری نه مپروماندا
کۆمه لگا تووشی کۆمه لی فرمانبهر بووه که
ئیش و کاره کانیا به جوانی تی ناپه رینن و زور
که مته رخه می ده که ن لهو کارانه ی که
پیویسته به جوانی به نه نجامی بگه یه نن، ده بین
هه ندی له کاتی دیاریکراوی خویدا ناماده ی

فرمانگه کانیا نابن، هه ندیکی تر پیش
ته و او بونی کاتی دیاریکراوی دهوام
فرمانگه که کانیا به جی هیش تووه ، هه ندیکی
تریش له کاتی ده و امدا فرمانگه که ی به جی
دیلت ! یان هه ندی ده بینیت خه لکیکی
زوری دواخستوه به بی هو ! هه ندیکی تریش و
به بی نه وهی که گوئی بداتی وهیچ حسابی بو
بکات که ل و پهل و نامیر و شتی تری
فرمانگه بو کاری تایبه تی و شه خسی خو ی
به کار دینیت ، ده بی نهو جو ره که سانه
به خو یاندا بچنه وه و ته و به بکه ن لهو
که مته رخه می و سته مه ی که پیشتر کردویانه
نه گینا - په نا به خوا - بهر نهو هه ره شه یه ی
پیغه مبه ر ﷺ ده که ویت که ده فهرمویت : (اللهم
من ولی من امر امتی شیئا فشق علیهم، فاشقق
علیه) مسلم (۱۸۲۸).

واته : خودایه هه ر که سیک له ئومه ته که م
کاریکی ده که ویتته ژیر ده ست و نه ویش باری
سهرشانی خه لکی قورس ده کات و کاریان له
سهر گران ده کات ، خودایه تو ش کاره کانی
له سهر قورس بکه .

دیاری مالپه‌ری به‌هشت

www.ba8.org

نامه‌یه‌ک

بو‌هه‌موو

فهرمان‌به‌ریک

ئاماده‌کردنی

باوکی ئەسماء

ماوه‌ته‌وه بلیین که یه‌کی‌کی تر له‌و شتانه‌ی که
هه‌ست ده‌کریت به‌ پشت گوی خستن و
که‌مت‌ه‌رخه‌می کردن لیبی بریتیه له‌ نوێزه‌کان،
که به‌ راستی جیبی داخه‌ ده‌بیستی بانگ
ده‌دریت و کات به‌سه‌ر ده‌چیت ، که‌چی
کاکی فه‌رمان‌به‌ر خوی ده‌دزیت‌ه‌وه له‌و ئه‌رکه
سه‌ره‌کیه ، ئاخۆ چون‌ که‌سی وه‌ها بتوانی
کاره‌کانی به‌جوانی تیپه‌رینیت له‌ کاتی‌کدا
سه‌ره‌کیت‌رین ئه‌رکی به‌جی نه‌هیناوه !

دیاری

www.ba8.org مالپه‌ری به‌هشت

نامه‌یه‌ک

بو

هه‌موو

فهرمان‌به‌ریک

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت : (من ولاه الله عزوجل
شیئاً من امر المسلمین، فاحتجب دون حاجتهم
وخلتہم وفقرہم احتجب الله عنه دون حاجته
وخلتہ وفقرہ).

واته: هه‌رکه‌سیک خوی گه‌وره شتی‌ک
له‌ کاروباری موسولمانانی بخاته ژیر ده‌ست و
ئه‌ویش خوی له‌ کار و پیداو‌یستی وداواکاری
یه‌کانیان بشاریته‌وه ، ئه‌وا خوی گه‌وره بی
به‌شی ده‌کات له‌ پیداو‌یستی و داواکاری و
مه‌به‌سته‌کانی .

بو‌یه پیوسته له‌ سه‌ر هه‌موو
فه‌رمان‌به‌ریکی موسولمان له‌ خوی
په‌روه‌ردگاری بتزسیت و هه‌ست به‌ چاودیری
خودای گه‌وره بکات و مووچه‌ی خوی حه‌لال
بکات ئه‌مه‌ش به‌ کارایی و به‌خشنده‌یی و
لیبوردی و لیپه‌تویی له‌ کاره‌که‌یدا ، وه‌ هه‌ول
بدات که‌ بیست به‌ وینه‌یه‌کی پاک بو‌ئیسلام و
رووگه‌یه‌کی ئیسلامی دروست و چاولیکه‌ریکی
باش بو‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ روژانه‌ سه‌ردانی
فه‌رمانگه‌ که‌ ده‌که‌ن.